

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Απρίλιος 2017, Τεύχος 66

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Living in another Member State: barriers to EU citizens' full enjoyment of their rights

Εκδηλώσεις

- «Ποια η συμμετοχή των πολιτών στη συνταγματική αναθεώρηση; Λόγος και αντίλογος», Ινστιτούτο Goethe, 7/4/2017

Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση

Kemal Gözler, Ομότιμος Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου, Νομική Σχολή Πανεπιστημίου Uludag της Τουρκίας

Το νομοσχέδιο περί συνταγματικής αναθεώρησης 6771/21-1-2017, το οποίο επιφέρει σημαντική αλλαγή στο σύστημα διακυβέρνησης της Τουρκίας και αφορά 69 άρθρα του Συντάγματος, έχει υποβληθεί σε δημοψήφισμα που θα πραγματοποιηθεί στις 16 Απριλίου 2017.

Όλοι έχουν κάτι να πουν επ' αυτού, εκτός από τους συνταγματολόγους.

Οι ποδοσφαιριστές και οι τραγουδιστές της ποπ μιλούν, οι συνταγματολόγοι σιωπούν.

Γιατί αυτοί που θα έπρεπε να είναι αρμόδιοι να εκφράσουν άποψη σιωπούν για ένα θέμα που συζητούν όλοι;

Κάποτε είχαμε συναδέλφους που εμφανιζόταν στα κανάλια τόσο συχνά όσο και οι παρουσιαστές. Πού βρίσκονται τώρα;

Κάποτε είχαμε συναδέλφους που είχαν κηρύξει πόλεμο ενάντια στη στρατιωτική κηδεμονία και μιλούσαν ακατάπαυστα περί δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πού βρίσκονται τώρα;

Πριν από λίγο καιρό είχαμε μια Ένωση Συνταγματολόγων που διοργάνωσε ένα εξαιρετικό διεθνές συνέδριο συνταγματικού δικαίου με την εκπροσώπηση 18 ξένων χωρών και περισσότερους από 500 συμμετέχοντες, όπου 132 ειδικοί, 40 εκ των οποίων από το εξωτερικό, έκαναν ανακοινώσεις επί 4 ημέρες. Πού βρίσκεται τώρα;

Γιατί σιωπούν οι συνταγματολόγοι; Οι συνταγματολόγοι σιωπούν επειδή φοβούνται. Για ποιο λόγο, όμως, φοβούνται οι συνταγματολόγοι;

Είναι αυτός ο φόβος παράλογος; Όχι. Είναι ένας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

ρεαλιστικός φόβος. Οι συνταγματολόγοι φοβούνται επειδή μπορεί να χάσουν τη δουλειά τους, επειδή μπορεί να υποστούν πειθαρχικές διώξεις, επειδή μπορεί να συλληφθούν και να τεθούν υπό περιορισμό.

Πριν από λίγο μόνο καιρό τέσσερις συνταγματολόγοι (ο Καθηγητής İbrahim Kaboğlu, ο αναπληρωτής καθηγητής Murat Sevinç, οι επίκουροι καθηγητές İlker Gökhan Şen και Dinçer Demirkent) απολύθηκαν βάσει του Διατάγματος Εκτάκτου Ανάγκης.

Πώς μπορεί ένας επίκουρος ή αναπληρωτής καθηγητής να ορθώσει τον λόγο του από τη στιγμή που ένας από τους αρχαιότερους καθηγητές συνταγματικού δικαίου έχει απολυθεί; Μπορεί ένας τριαντάχρονος επίκουρος καθηγητής με μικρά παιδιά να ρισκάρει να χάσει τη θέση του; Πώς θα βρει το κουράγιο να μιλήσει μια σαραντάχρονη αναπληρώτρια καθηγήτρια με στεγαστικό δάνειο;

Κάποια άλλα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας έχουν αποθαρρυνθεί μέσω αβάσιμων πειθαρχικών διώξεων. Ένας καθηγητής εναντίον του οποίου ασκείται πειθαρχική δίωξη αρχίζει να ξοδεύει όλη την ενέργειά του ετοιμάζοντας την άμυνά του.

Στις διαδικασίες αυτές η διοίκηση παραβιάζει όχι μόνο το δίκαιο, αλλά και την αρχή της επιείκειας, καθώς και την ελευθερία της συνείδησης. Ένα μόνο παράδειγμα ανάμεσα σε δεκάδες, ίσως και σε εκατοντάδες: τους τελευταίους πέντε μήνες έχουν ασκηθεί εναντίον ενός συναδέλφου από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Άγκυρας πέντε πειθαρχικές διώξεις. Αν και δεν μπορεί να γνωρίζει κανείς σε ποιο βαθμό οι διαδικασίες αυτές τρομάζουν τον στόχο τους, είναι βέβαιο ότι κάνουν τους υπόλοιπους καθηγητές του Πανεπιστημίου αυτού να σωπάσουν.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν φοβούνται μόνο μη χάσουν τη δουλειά τους ή μην υποβληθούν σε πειθαρχικές διώξεις, αλλά και μην τεθούν υπό κράτηση, μην αρχίσουν να παρακολουθούνται τα τηλέφωνα τους και οι προσωπικές τους σχέσεις και μην συλληφθούν. Αυτοί οι φόβοι είναι ρεαλιστικοί. Δεν έχουν τεθεί υπό κράτηση αρκετά μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας επειδή εξέφρασαν την άποψή τους; Δεν έχουν συλληφθεί; Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι στη χώρα μας υπάρχει πλήρης ελευθερία έκφρασης και ότι κανείς δεν συλλαμβάνεται λόγω των απόψεών του. Κανείς όμως δεν θεωρεί τον ισχυρισμό αυτό πειστικό, εκτός από τους υποστηρικτές της κυβέρνησης. Η πραγματικότητα είναι ότι το αν υπάρχει ελευθερία του λόγου σε μία χώρα δεν καθορίζεται από τον αριθμό των ανθρώπων που βρίσκονται στη φυλακή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

Το να φυλακισθεί ένα από τα χίλια μέλη του ακαδημαϊκού προσωπικού ενός Πανεπιστημίου αρκεί για να φοβηθούν και να σωπάσουν τα υπόλοιπα 999.

Κατά τον Montesquieu ελευθερία είναι η ηρεμία του πνεύματος: «Πολιτική ελευθερία του υποκειμένου είναι η ηρεμία του πνεύματος που πηγάζει από την πεποίθηση ότι κάθε άτομο είναι ασφαλές. Για να υπάρχει αυτή η ελευθερία, είναι απαραίτητο η κυβέρνηση να συγκροτείται με τέτοιο τρόπο, ώστε ο ένας να μην φοβάται τον άλλο»

Ο φόβος πνίγει την ακαδημαϊκή και πνευματική ζωή της χώρας. Όλοι έχουν φθάσει στο σημείο να φοβούνται και τη σκιά τους. Οι επιστήμονες φοβούνται να γράψουν. Οι συγγραφείς αυτολογοκρίνονται. Όσοι θα έπρεπε να γράψουν, εξαιτίας του φόβου ή δεν γράφουν τίποτα ή γράφουν 'στρογγυλεμένα' και αυτολογοκρίνονται. Δεν αναφέρομαι εδώ σε άρθρα που ασκούν κριτική στην κυβέρνηση. Έχουμε φθάσει στο σημείο κάποιος να φοβάται να εκφράσει τι πραγματικά σκέφτεται με δύο γραμμές στο facebook ή στο twitter.

Η ελευθερία της έκφρασης δεν μπορεί να συνυπάρξει με τον φόβο. Όταν δεν υπάρχει ελευθερία έκφρασης δεν μπορεί να υπάρξει διάλογος. Η αλήθεια μπορεί να προκύψει μόνο μέσω της αντιπαράθεσης ιδεών. Αυτή τη στιγμή απουσιάζει ο διάλογος μεταξύ των συνταγματολόγων επί της επικείμενης συνταγματικής αναθεώρησης που θα τεθεί σε δημοψήφισμα στις 16 Απριλίου. Το μόνο που υπάρχει είναι συνεχής προπαγάνδα υπέρ της έγκρισής της. Η πλειοψηφία των συναδέλφων μας που είναι αντίθετοι με την αναθεώρηση αυτή φοβούνται να εκφράσουν την άποψή τους. Η κυβέρνηση και τα κατεστημένα μέσα ενημέρωσης δεν αφήνουν να ακουστούν οι φωνές εκείνων που βρίσκουν το κουράγιο να μιλήσουν.

Δεν υπάρχουν λοιπόν Τούρκοι συνταγματολόγοι που εκφράζονται ανοικτά εναντίον της αναθεώρησης παρά τα εμπόδια; Υπάρχουν, αλλά είναι λίγοι. Ο καθηγητής İbrahim Kaboğlu και ο αναπληρωτής καθηγητής Murat Sevinç είναι ανάμεσα σε αυτούς. Αυτό που ακολούθησε ήταν η απόλυσή τους από το Πανεπιστήμιο.

Η συνταγματική θεωρία στην Τουρκία δεν αποδεικνύεται άξια του status της. Ποτέ στην ιστορία της η συνταγματική θεωρία δεν είχε κατακυριευτεί από τέτοια ατμόσφαιρα φόβου. Δεν πρέπει όμως να διατηρηθεί αυτή η μίζερη σιωπή. Οι νεκροί προκάτοχοί μας θα μας έδωχαν με μπαστούνια από τις έδρες που κατέχουμε. Αφού όμως δεν μπορούν τα φαντάσματα των γενναίων νεκρών προκάτοχών μας στη θεωρία του συνταγματικού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση», Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

δικαίου να εμφανισθούν και να σώσουν την αξιοπρέπεια μας, θα πρέπει να το πράξουμε μόνοι μας.

Η κοινότητα των συνταγματολόγων στην Τουρκία είναι μικρή. Πάνω κάτω όλοι γνωρίζονται μεταξύ τους. Η συντριπτική πλειονότητα είναι αντίθετη στην υιοθέτηση του προεδρικού συστήματος. Λίγοι βρίσκουν το κουράγιο να εκφραστούν δημοσίως. Εκείνοι όμως που το υποστηρίζουν, παρά το γεγονός ότι είναι η μειοψηφία, όχι μόνο μιλάνε, αλλά η κυβέρνηση και τα κατεστημένα μέσα ενημέρωσης τους στρώνουν κόκκινο χαλί. Και φυσικά δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν. Απολαμβάνουν πλήρη ελευθερία έκφρασης. Είναι όμως ελάχιστοι.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι κάποιοι από εκείνους που υποστηρίζουν τη συνταγματική αναθεώρηση κατέχουν παράλληλα αξιώματα, όπως εκείνο του Συμβούλου του Προέδρου της Δημοκρατίας, και άρα υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων. Η ίδια σύγκρουση φαίνεται να υπάρχει και όσον αφορά συναδέλφους που υπερασπίζονται την αναθεώρηση ενόσω ασκούν διοικητικά καθήκοντα σε διάφορες θέσεις και σε συμβουλευτικά όργανα του Δημοσίου.

Αν μπορούσε το σύνολο των συνταγματολόγων να εκφρασθεί ελεύθερα θα διαπιστώναμε ότι η συντριπτική πλειονότητα είναι αντίθετη στο σύστημα διακυβέρνησης που θα καθιερωθεί με την αναθεώρηση, συμπεριλαμβανομένου και μεγάλου αριθμού από εκείνους που είχαν παλαιότερα συνεργασθεί με το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης.

Παρά το γεγονός ότι η κοινότητα των συνταγματολόγων παραμένει σιωπηλή, όλοι οι άλλοι είναι λαλίστατοι.

Δεν είναι όμως εφικτό μια κοινωνία, η οποία καταπνίγει τη φωνή των συνταγματολόγων ενώ αφήνει ποδοσφαιριστές και τραγουδιστές της ποπ να εκφέρουν γνώμη για την αναθεώρηση του Συντάγματος, να κρίνει ποιο σύστημα διακυβέρνησης της ταιριάζει.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://www.iconnectblog.com>, 16/3/2017 (Το κείμενο αυτό πρωτοδημοσιεύτηκε στην Τουρκική γλώσσα στην ιστοσελίδα του συγγραφέα apayasa.gen.tr και μεταφράστηκε στα αγγλικά από ένα φίλο του, ο οποίος επιθυμεί να παραμείνει ανώνυμος).

Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Όταν ο πρόεδρος Ερντογάν εξήγγειλε την πρόθεση να αναθεωρήσει το Σύνταγμα της Τουρκίας, το δεδηλωμένο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

σκεπτικό του ήταν η ενίσχυση των προεδρικών εξουσιών, μετατρέποντας το σύστημα διακυβέρνησης από κοινοβουλευτικό σε προεδρικό. Ωστόσο, όπως προκύπτει και από πρόσφατη έκθεση της Επιτροπής της Βενετίας, στην πραγματικότητα το νέο τουρκικό Σύνταγμα, που εγκρίθηκε τον Ιανουάριο από τη Βουλή και επίκειται στις 16 Απριλίου η δημοψηφισματική του επικύρωση ή απόρριψη, δεν εισάγει ένα προεδρικό σύστημα ή μια καινοφανή παραλλαγή του, αλλά εγκαθιδρύει ένα αυταρχικό κράτος με επικεφαλής τον παντοδύναμο πρόεδρο.

Η κατάργηση του αξιώματος του πρωθυπουργού σύμφωνα με το σχέδιο Συντάγματος και η απονομή της αρμοδιότητας διορισμού των υπουργών στον πρόεδρο δεν αποτελούν καθεαυτές στοιχεία εκτροπής. Κύριο χαρακτηριστικό κάθε προεδρικού συστήματος είναι η αυστηρότερη διάκριση των εξουσιών και η άμεση εκλογή προέδρου, που συγκεντρώνει κρίσιμες αρμοδιότητες χωρίς η θέση του να εξαρτάται από την εμπιστοσύνη της Βουλής. Παράλληλα, όμως, στα προεδρικά συστήματα προβλέπονται θεσμικά αντίβαρα για την εξισορρόπηση των εξουσιών του.

Αντίθετα, στο «Σύνταγμα Ερντογάν» ο πρόεδρος επιτρέπεται να είναι παράλληλα αρχηγός του κόμματός του, ελέγχοντας έτσι το Κοινοβούλιο, το οποίο έχει επίσης την αρμοδιότητα να διαλύσει για οποιονδήποτε λόγο! Ταυτόχρονα αποδυναμώνεται η ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας, ανατρέποντας το τελευταίο ισχυρό αντιστάθμισμα έναντι του προέδρου.

Έτσι φαίνεται να ολοκληρώνεται το σχέδιο Ερντογάν να ελέγξει όλες τις κρατικές εξουσίες, τη στιγμή που ήδη μετά την απόπειρα πραξικοπήματος του περασμένου Ιουλίου η χώρα διολίσθησε σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης, διαρρηγνύοντας θεμελιώδεις δικαιοκρατικούς θεσμούς, παραβιάζοντας κατάφωρα τα ατομικά δικαιώματα και προβαίνοντας σε απηνείς διώξεις οποιουδήποτε επιχείρησε να αρθρώσει αντίλογο. Υπό αυτούς τους όρους εξηγείται και η «αφωνία» των Τούρκων συνταγματολόγων για το σχέδιο Ερντογάν. Αν η συνταγματική αναθεώρηση ολοκληρωθεί τον επόμενο μήνα, το καθεστώς στην Τουρκία και επισήμως θα μπορεί να χαρακτηριστεί ως αυταρχικό. Η εξουσία θα ασκείται συγκεντρωτικά και προσωποπαγώς, βασιζόμενη σε σημαντικό βαθμό στη βίαιη καταστολή κάθε αντιπολιτευτικής φωνής.

πηγή: «Εθνος» 21/3/2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν

Νίκος Αλιβιζάτος, Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

Τόσο στα διεθνή όσο και στα ελληνικά μέσα ενημέρωσης, η αναθεώρηση του τουρκικού συντάγματος που προωθεί ο κ. Ταγίπ Ερντογάν περιγράφεται κατά κανόνα με ουδέτερους όρους: το πολίτευμα της γείτονας, υποστηρίζεται, μετατρέπεται από κοινοβουλευτικό σε προεδρικό. Κάτι που μπορεί μεν να εξυπηρετεί τις φιλοδοξίες του Τούρκου ηγέτη, δεν είναι όμως και προς ψόγο. Στο κάτω κάτω της γραφής, όπως λέγεται, το παράδειγμα των ΗΠΑ αλλά και αρκετών ακόμη δημοκρατικών χωρών –συμπεριλαμβανομένης και της Κύπρου!– δείχνει ότι το προεδρικό πολίτευμα δεν είναι καθεαυτό αντιδημοκρατικό.

Η εκτίμηση αυτή είναι εσφαλμένη. Το πολίτευμα που οραματίζεται ο κ. Ερντογάν δεν ακολουθεί το δοκιμασμένο προεδρικό πρότυπο. Περιλαμβάνει μερικές «πρωτοτυπίες», οι οποίες το καθιστούν εξόχως αυταρχικό και επικίνδυνο. Θα προσπαθήσω να αποδείξω γιατί. Η μείζων βέβαια μεταβολή που επιφέρει η αναθεώρηση του κ. Ερντογάν είναι η κατάργηση του Υπουργικού Συμβουλίου ως ξεχωριστού οργάνου, καθώς και του πρωθυπουργού. Όπως επαναλαμβάνεται με έμφαση σε δύο άρθρα του σχεδίου συντάγματος, η εκτελεστική εξουσία ανήκει σε ένα και μόνο πρόσωπο, τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο τελευταίος θα διορίζει και θα παύει τους υπουργούς του ανέλεγκτα και οι τελευταίοι θα είναι υπόλογοι αποκλειστικά σε αυτόν και όχι στην Εθνοσυνέλευση. Η τελευταία θα έχει το δικαίωμα να τους ζητεί πληροφορίες και να τους απευθύνει ερωτήσεις, δεν θα μπορεί όμως να τους απομακρύνει εάν αυτοί συνεχίζουν να έχουν την εμπιστοσύνη του προέδρου.

Το ίδιο συμβαίνει και με τους αντιπροέδρους, που ο πρόεδρος διορίζει και ανακαλεί όποτε θέλει. Πρόκειται για θεσμό καινοφανή, ο οποίος, αν δεν υπήρχε το ανάλογο προηγούμενο του συντάγματος Αλίεφ στο Αζερμπαϊζάν, θα συνιστούσε παγκόσμια πρωτοτυπία. Το σύνταγμα δεν καθορίζει τον αριθμό τους. Ο πρόεδρος επιλέγει όσους αντιπροέδρους θέλει και τους αναθέτει όσες από τις αρμοδιότητές του επιθυμεί. Δεν συνιστά ασφαλώς πρωτοτυπία ούτε και ο τρόπος εκλογής του Τούρκου προέδρου. Από το 2007 εκλέγεται απευθείας από τον λαό εάν συγκεντρώσει το 50%+1 των ψήφων, διαφορετικά σε δύο γύρους. Ο αριθμός των υποψηφίων όμως περιορίζεται, αφού μπορούν πλέον να τους

www.cecl.gr

Επικοινωνία: : centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

υποδείξουν μόνο τα δύο πρώτα σε μέγεθος πολιτικά κόμματα ή 100.000 πολίτες. Η θητεία του προέδρου είναι πενταετής, όπως άλλωστε και της Εθνοσυνέλευσης, που εκλέγεται ταυτόχρονα με αυτόν. Στο σημείο ακριβώς αυτό αρχίζουν οι «ιδιαιτερότητες» του προτεινόμενου συντάγματος, που του προσδίδουν και τον άκρως αυταρχικό χαρακτήρα του.

Αποκλίνοντας από το προεδρικό μοντέλο και τη σύμφυτη με αυτό διάκριση των εξουσιών, το άρθρο 116 του συντάγματος του κ. Ερντογάν παρέχει τη δυνατότητα στον πρόεδρο να διαλύει την Εθνοσυνέλευση. Στην περίπτωση αυτή όμως λήγει αυτοδικαίως και η δική του θητεία και, μαζί με τις βουλευτικές εκλογές που προκηρύσσονται, διεξάγονται και προεδρικές. Την αυτοδιάλυσή της όμως μπορεί να αποφασίσει και η ίδια η Εθνοσυνέλευση με πλειοψηφία των 3/5 των μελών της. Η απόφασή της αυτή, ωστόσο, συνεπιφέρει και τη λήξη της θητείας του προέδρου. Στην εκλογές που θα επακολουθήσουν, εάν ο πρόεδρος διανύει τη δεύτερη θητεία του, μπορεί να είναι υποψήφιος για τρίτη φορά. Έτσι, αν υπάρχει συμπαιγνία προέδρου και Εθνοσυνέλευσης –πράγμα πολύ πιθανό, αφού ο πρόεδρος επιτρέπεται όχι απλώς να εκλεγεί αλλά και να παραμείνει αρχηγός κόμματος– ο κανόνας της απαγόρευσης τρίτης προεδρικής θητείας καταστρατηγείται.

Η περίπλοκη αυτή ρύθμιση, όμως, δεν αποβλέπει σε αυτό. Πρώτιστη επιδίωξή της είναι να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο πρόεδρος και κοινοβουλευτική πλειοψηφία να προέρχονται από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους. Στόχος της είναι, με άλλα λόγια, να υπάρχει ιδεολογικοπολιτική ομοιογένεια ανάμεσα στην εκτελεστική και τη νομοθετική εξουσία. Εντούτοις, η ομοιογένεια αυτή πλήττει την πεμπτουσία του προεδρικού συστήματος, που δεν είναι άλλη από την ύπαρξη «ανασχετικών αυτοματισμών», δηλαδή θεσμικών αντιβάρων, ικανών να αναχαιτίσουν τον μοιραία ισχυρό μονοπρόσωπο αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας. Να θυμίσω τη σημασία των «ενδιάμεσων» εκλογών στις Ηνωμένες Πολιτείες; Η ρύθμιση αυτή, σε συνδυασμό με την έλλειψη δεύτερου νομοθετικού σώματος και την απουσία ανεξάρτητων δικαστηρίων (υπενθυμίζεται ότι 9.000 δικαστές και εισαγγελείς απολύθηκαν τους τελευταίους μήνες), οδηγεί αναπόδραστα σε ένα συμπαγές μπλοκ κυβερνώσας πλειοψηφίας, την οποία εν τέλει χειραγωγεί ο πρόεδρος.

Πράγματι, στον τελευταίο παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης προεδρικών (νομοθετικών) διαταγμάτων χωρίς προηγούμενη εξουσιοδότηση «για κάθε ζήτημα που

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

σχετίζεται με την άσκηση της εκτελεστικής εξουσίας». Και ναί μεν, τυπικά, η νομοθετική εξουσία ανήκει στην Εθνοσυνέλευση και οι νόμοι που αυτή ψηφίζει υπερσχύουν των (νομοθετικών) διαταγμάτων που εκδίδει ο πρόεδρος, πλην όμως, στην πράξη, η σχεδόν βέβαιη πολιτική ταύτιση Βουλής και προέδρου είναι μάλλον σίγουρο ότι θα αποκλείσει πιθανές συγκρούσεις.

Αν στα ανωτέρω προσθέσει κανείς ότι, με άλλη διάταξη του σχεδίου συντάγματος, η διοίκηση των ενόπλων δυνάμεων ανατίθεται στον πρόεδρο, στον οποίο επίσης ανήκουν ο καθορισμός και η εφαρμογή της πολιτικής εθνικής ασφαλείας και ο διορισμός ακαθόριστου αριθμού ανώτατων κρατικών λειτουργιών, αντιλαμβάνεται γιατί το πολίτευμα του κ. Ερντογάν δεν είναι απλώς προεδροκεντρικό. Είναι καισαρικό και μπορεί πολύ εύκολα να μετεξελιχθεί σε ανοιχτή δικτατορία. Ανήκω σε εκείνους που προ ετών είχαν πιστέψει ότι ο Ταγίπ Ερντογάν ήταν ευλικρινής μεταρρυθμιστής. Νόμιζα ότι επεδίωκε για τη χώρα του τη μεγάλη προσέγγιση, που όλοι έως τότε θεωρούσαμε αδύνατη, δηλαδή τη σύνθεση Ισλάμ και Δύσης. Όπως και πολλοί ακόμη, είχα χαιρετίσει τη θεσμική αποδυνάμωση του στρατού που επιχειρούσε και τον περιορισμό της παντοδυναμίας των κεμαλιστών. Οι προσδοκίες μας, δυστυχώς, διαψεύστηκαν, καθώς πολύ προτού το πραξικόπημα του παρελθόντος Ιουλίου του δώσει το έναυσμα να στραφεί επί δικαίους και αδίκους, για να εξοβελίσει από τον κρατικό μηχανισμό δεκάδες χιλιάδες αντιπάλους του, είχε ενδώσει στην πρόκληση της αλαζονείας και του αυταρχισμού.

Είναι κρίμα αυτό που σήμερα συμβαίνει, πρώτα απ' όλα για τον τουρκικό λαό, ο οποίος –ας μην το ξεχνάμε– είναι ο μόνος στον ισλαμικό κόσμο που διαθέτει μια στοιχειώδη έστω κοινοβουλευτική παράδοση. Είναι κρίμα όμως και για εμάς, αφού η επικράτηση του καισαρισμού στην Τουρκία θα οδηγήσει μοιραία σε ενίσχυση της επιθετικότητάς της, σε μεγαλοϊδεατισμούς και στα άλλα γνωστά ιδεολογήματα, στα οποία όλα τα αυταρχικά καθεστώτα προσφεύγουν σε αναζήτηση μακροημέρευσης. Να ευχηθούμε λοιπόν ο τουρκικός λαός, στο δημοψήφισμα της 16ης Απριλίου, να επιφυλάξει στον κ. Ερντογάν μια δυσάρεστη έκπληξη. Και ο κ. Ερντογάν να μη βρει μιμητές στην Ελλάδα.

πηγή: «Καθημερινή» 12/3/2017

Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες

Χρήστος Ροζάκης, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Η πρόσφατη αίτηση ασύλου των δύο Τούρκων φυγάδων

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

επανάφερε στην επικαιρότητα τις νομικές πτυχές του αιτήματος ασύλου, όσο και τους όρους κάτω από τους οποίους επιτρέπεται έκδοση αλλοδαπών από την Ελλάδα. Η εύλογη αιτιολόγηση της αίτησης ασύλου των δύο Τούρκων αξιωματικών είναι ότι αν επιστραφούν στην Τουρκία κινδυνεύουν να υποστούν συμπεριφορές που αντίκεινται στα δικαιώματα του ανθρώπου (βασανιστήρια, απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, απουσία δίκαιης δίκης). Αν και το ελληνικό Σύνταγμα προβλέπει την απαγόρευση και την τιμωρία βασανιστηρίων, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση, με το Άρθρο 3, περιέχει κανόνα σαφώς ευρύτερο και πληρέστερο του ελληνικού Συντάγματος. Ο κανόνας αυτός, μάλιστα, συμπληρώνεται και εξειδικεύεται από την πλούσια νομολογία που τον ακολουθεί.

Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση, όπως συμβαίνει, εξάλλου, με όλες τις διεθνείς συμφωνίες, έχει σύμφωνα με το Σύνταγμα (Άρθρο 28) υπερνομοθετική ισχύ, δηλ. έχει μια θέση στην ελληνική έννομη τάξη που υπερισχύει του κοινού νόμου, και βρίσκεται μεταξύ αυτού και του Συντάγματος. Εφαρμόζεται δε ως εσωτερικό δίκαιο με την υπέρτερη του νόμου ισχύ του.

Κατά το Άρθρο 3 της Σύμβασης «ουδείς υποβάλλεται σε βασανιστήρια, ή σε απάνθρωπη ή ταπεινωτική συμπεριφορά». Το Άρθρο 3 είναι απόλυτη διάταξη. Με άλλα λόγια επιβάλλεται και εφαρμόζεται ανεξαρτήτως των συνθηκών που επέβαλαν στο κράτος μια συμπεριφορά αντίθετη προς το γράμμα του. Όποιες κι αν είναι οι περιστάσεις που οδήγησαν το κράτος να επιβάλει μια τέτοια συμπεριφορά, δεν τη δικαιολογούν και δεν την εξαγνίζουν. Κατά συνέπεια το δικαστήριο που θα επιληφθεί του αιτήματος έκδοσης δεν μπορεί να τη δικαιολογήσει στη βάση ότι οι υπό έκδοση φυγάδες ήταν, λ.χ., πρωταίτιοι του πραξικοπήματος ή συνεργοί σε αυτό. Το μόνο που το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει είναι αν συντρέχουν στην υπό εξέταση περίπτωση αντικειμενικοί λόγοι, ώστε να τεκμηριωθεί η υπόθεση ότι αν οι φυγάδες παραδοθούν στη χώρα που αιτείται την παράδοσή τους διατρέχουν τον κίνδυνο να υποστούν βασανιστήρια, ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική συμπεριφορά από τις αρχές του κράτους αυτού.

Η εκτεταμένη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έρχεται να επικουρήσει την άποψη αυτήν, παράλληλα με το Άρθρο 15 της Σύμβασης, το οποίο εξαιρεί από τη μη εφαρμογή της Σύμβασης, σε περίπτωση πολέμου ή άλλης έκτακτης κατάστασης ανάγκης που απειλεί τη ζωή ενός έθνους, το Άρθρο 3, ομού με μερικά άλλα άρθρα ουσιαστικού δικαίου που

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

περιλαμβάνονται στη Σύμβαση. Και είναι πλέον κοινός τόπος ότι τα εθνικά δικαστήρια των κρατών-μερών της Σύμβασης πρέπει να την εφαρμόζουν ακολουθώντας τη νομολογία του Δικαστηρίου και όχι να επιδίδονται σε ερμηνείες «κατά το δοκούν». Το γράμμα του Άρθρου και η νομολογία που το συνοδεύει αποτελούν ένα όλον αδιάσπαστο, που δεσμεύει τον εθνικό δικαστή.

Κατά συνέπεια, οι ελληνικές αρχές δεν μπορούν να εξετάσουν τα τουρκικά επιχειρήματα περί συμμετοχής ή μη των δύο φυγάδων στο πραξικόπημα του Ιουλίου, και πρέπει να περιοριστούν στη διερεύνηση του κατά πόσον υπάρχουν εγγυήσεις για τη μη υποβολή τους σε συμπεριφορές που αντίκεινται στο Άρθρο 3 της Σύμβασης. Είναι σαφές από την έως τώρα συμπεριφορά των τουρκικών αρχών απέναντι στους ομοϊδεάτες των φυγάδων ότι η επιστροφή τους στη χώρα θα συνοδεύεται από μια μεταχείριση που απάδει προς τα δικαιώματα του ανθρώπου. Είναι επίσης σαφές ότι η τουρκική δικαιοσύνη δεν είναι σε θέση να εγγυηθεί ούτε μια δίκαιη δίκη ούτε ένα *minimum* καλής μεταχείρισης των εκδοθέντων φυγάδων. Και οι εγγυήσεις που θα δώσουν οι Τούρκοι για την καλή τους συμπεριφορά δεν αρκούν για να πείσουν τις ελληνικές αρχές ότι πράγματι αυτές θα τηρηθούν. Η Τουρκία δεν αποτελεί, σήμερα, ασφαλή προορισμό επιστροφής, για όσο διάστημα η διάθεση εκδίκησης των κρατούντων είναι ζωντανή και για όσο διάστημα οι ωμότητες κατά των πολιτών εξακολουθούν να υφίστανται.

Η παροχή ασύλου, εξάλλου, είναι ο μόνος τρόπος για να αποφευχθεί αυτό το ενδεχόμενο. Αφού τα ελληνικά δικαστήρια εκδώσουν την απόφασή τους για μη έκδοση (εφόσον ζητηθεί από τη γείτονα), με επαρκή αιτιολογία, το επόμενο στάδιο είναι για τις διοικητικές αρχές να προχωρήσουν στην εξέταση του αιτήματος ασύλου, το οποίο πρέπει να δοθεί.

Αντισταθμίζοντας, βέβαια, τις πολιτικές επιπτώσεις που θα έχουν τόσο μια αρνητική δικαστική απόφαση, όσο και μια διοικητική παροχή ασύλου. Ωστόσο, στον υπολογισμό των προστατευόμενων αξιών, η αξία της ανθρώπινης ζωής και η ανθρώπινη αξιοπρέπεια βαρύνουν σαφώς περισσότερο από τη διακινδύνευση ενός ή πολλών επεισοδίων στο Αιγαίο. Αν οι Τούρκοι δεν αντισταθμίζονται τη σημασία αυτής της αξίας ή πιστεύουν σε μια πολιτικά καθοδηγούμενη δικαιοσύνη σημαίνει πως είναι ακόμη ανέτοιμοι να ενταχθούν στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια

Χαράλαμπος Τσιλιώτης, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Με άρθρο μου στις 22 Ιουλίου 2016 από τις στήλες του φιλόξενου αυτού περιοδικού είχα επισημάνει ότι οι βαρβαρότητες που επακολούθησαν την αποτυχημένη απόπειρα πραξικοπήματος στην Τουρκία εναντίον δικαίων και αδίκων αποτελούσαν πλήρη απομάκρυνση της Τουρκίας, όχι μόνο ως κράτους αλλά και ως κοινωνίας, από τον ευρωπαϊκό νομικό και πολιτικό πολιτισμό. Οι πρακτικές αυτές, που αποτελούσαν μεθόδους βασανιστηρίων και ευτελισμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ανάλογες με αυτές της ιεράς εξέτασης και του Μεσαίωνα, έδειχναν μία πολιτιστική ποιότητα για το τουρκικό νεοοθωμανικό καθεστώς του σύγχρονου Σουλτάνου Ερντογάν, που καμία σχέση δεν είχε με το σύγχρονο ευρωπαϊκό νομικό και πολιτιστικό κεκτημένο. Παράλληλα οι μαζικές και απηνείς διώξεις μεταξύ άλλων και 1.500 περίπου ανώτατων, ανώτερων και κατώτερων δικαστικών με την κατηγορία, όχι της συμμετοχής στο πραξικόπημα αλλά της μη υποστήριξης του καθεστώτος και της σχέσης τους με τον μισητό εχθρό του, Φετιουλάχ Γκιουλέν, καθιστούν σαφές ότι το έννομο αγαθό της δίκαιης δίκης κατέστη πλέον όνειρο απατηλό για την γείτονα χώρα.

Είχα λοιπόν επισημάνει σε εκείνο το άρθρο μου ότι όλα τα παραπάνω και πολλά άλλα που δεν μπορούν να περιγραφούν στο πλαίσιο ενός άρθρου έπρεπε να τα λάβουν υπόψη τους οι αρμόδιες διοικητικές και δικαστικές αρχές που θα εξέταζαν αφενός το αίτημα των “8” Τούρκων στρατιωτικών για παροχή ασύλου και αφετέρου το αίτημα των τουρκικών αρχών για έκδοσή τους στην Τουρκία.

Δυστυχώς, ορισμένοι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος ΣΥΡΙΖΑ, Υπουργοί της Κυβέρνησης και εν τέλει το Πρωθυπουργός, όπως καταγγέλλει κατ’ επανάληψη ο Τούρκος Πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν χωρίς να διαψευσθεί, έσπευσαν να προεξοφλήσουν ότι οι κατηγορούμενοι “8” στρατιωτικοί όχι απλά έχουν συμμετάσχει στην απόπειρα πραξικοπήματος αλλά και ότι έχουν τελέσει εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας (sic). Το χειρότερο δε και πολιτικά καταστροφικό είναι ότι ο Πρωθυπουργός – προφανώς από ένα μείγμα προσπάθειας κατευνασμού του «θηρίου» αλλά και άγνοιας για το νομικό καθεστώς που διέπει την

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

διαδικασία εκδόσεων κατά το ελληνικό και διεθνές δίκαιο - έσπευσε να διαβεβαιώσει τον Σουλτάνο ότι η υπόθεση της έκδοσης των “8” είναι απλά διαδικαστικού χαρακτήρα που θα έχει τελειώσει σε 15 το πολύ 20 ημέρες.

Δυστυχώς για την Κυβέρνηση και ευτυχώς για τους “8” αλλά και τον νομικό πολιτισμό της χώρας μας τα πράγματα δεν ήταν τόσο απλά. Διότι η διαδικασία της έκδοσης αποτελεί μία σύνθετη διαδικασία που περνάει μέσα από το Συμβούλιο Εφετών και κατ’ έφεση από τον Άρειο Πάγο κι αν τα τελευταία γνωμοδοτήσουν θετικά για την έκδοση, από τον Υπουργό Δικαιοσύνης που εκδίδει την τελική πράξη. Αλλά ακόμη κι εάν η πράξη του Υπουργού είναι υπέρ της έκδοσης, και πάλι ως εκτελεστή διοικητική πράξη υπόκειται σε αίτηση ακυρώσεως και αναστολής στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Ακόμη, όμως, κι αν το ΣτΕ απέρριπτε την αίτηση ακυρώσεως και αναστολής και πάλι προβλέπεται προσφυγή ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) στο Στρασβούργο και ασφαλιστικά μέτρα αναστολής εκτέλεσης της πράξης έκδοσης. Συνεπώς, ακόμη κι αν η απόφαση του Αρείου Πάγου ήταν αρνητική για τους “8” ο δρόμος για την έκδοση θα ήταν μακρύς με πολλές ενδιάμεσες στάσεις.

Επίσης, οι κυβερνώντες θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι διεθνείς συνθήκες σε οικουμενικό και περιφερειακό επίπεδο που έχει υπογράψει και επικυρώσει η χώρας μας, με αυξημένη έναντι των νόμων τυπική ισχύ, όπως το άρθρο 3 της από 10 Δεκεμβρίου 1984 Σύμβασης του ΟΗΕ κατά των βασανιστηρίων και κάθε άλλης βάνουσης, απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας και το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), όπως έχει ερμηνευτεί με βάση το άρθρο 3 της παραπάνω Σύμβασης του ΟΗΕ από το ΕΔΔΑ σε πάγια πλέον νομολογία του, απαγορεύουν την έκδοση αλλοδαπού, ανεξαρτήτως του εγκλήματος για το οποίο κατηγορείται και της βασιμότητας των στοιχείων εις βάρος του, όταν αυτός κινδυνεύει να υποστεί από τις αρχές της χώρας που αιτείται την έκδοση βασανιστήρια και οποιαδήποτε άλλη απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία. Ακόμη και οι διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 7 παρ. 2 του ελληνικού Συντάγματος, που κατοχυρώνουν την ανθρώπινη αξία ως υπέρτατο αγαθό του πολιτεύματός μας και απαγορεύουν τα βασανιστήρια αντίστοιχα, θα μπορούσαν, ερμηνευόμενα κατά τρόπο φιλικό με τις παραπάνω διεθνείς συμβάσεις, να θεωρηθούν ως υπέρτερης τυπικής ισχύος νομικά κωλύματα έκδοσης των “8” στις τουρκικές αρχές.

Όλα αυτά έπρεπε να γνωρίζουν οι κυβερνητικοί

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

παράγοντες και ο Πρωθυπουργός, βλέποντας τις εικόνες με τις απάνθρωπες και εξευτελιστικές συμπεριφορές, που ακολούθησαν στην Τουρκία την αποτυχημένη απόπειρα πραξικοπήματος, πριν βγάλουν τόσο βεβιασμένα και εν τέλει εσφαλμένα συμπεράσματα και κυρίως πριν δεσμεύσουν την χώρα έναντι του αυταρχικού καθεστώτος της γείτονος.

Αλλά έχουν συν γνώση οι φύλακες και ο Άρειος Πάγος στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων και διέσωσε την αξιοπρέπεια και την τιμή όχι μόνο της Ελληνικής Δικαιοσύνης αλλά και της Ελληνικής Δημοκρατίας. Με μία ιστορικής σημασίας απόφασή του και σε πλήρη σύμπνοια με το διεθνές και ευρωπαϊκό κεκτημένο, όπως αυτό προκύπτει από τις παραπάνω διεθνείς συμβάσεις, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αν και το άρθρο 438 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που περιέχει τους λόγους απαγόρευσης έκδοσης, δεν περιέχει ως έναν τέτοιο λόγο τον κίνδυνο υποβολής του εκζητούμενου σε βασανιστήρια και άλλη απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, το τελευταίο υποχωρεί έναντι των κατά το άρθρο 28 παρ. 1 Συντάγματος υπερνομοθετικής ισχύος κανόνων του διεθνούς δικαίου.

Η θέση των δικαστών ήταν δύσκολη, όχι τόσο από πλευράς εφαρμοστέου δικαίου - ως προς αυτό το θέμα η απόφαση είτε το νομικά αυτονόητο με βάση τα ανωτέρω - όσο από το γεγονός ότι οι πολιτικοδιπλωματικές συνέπειές της μπορούν να είναι οδυνηρές για την χώρα. Η χώρα μας λόγω της παρατεταμένης κρίσης χρέους έχει εξασθενήσει διπλωματικά και η Τουρκία παρά τα πολλά της (πολύ περισσότερα από τα δικά μας) προβλήματα, είναι ακόμη σε ισχυρότερη διπλωματική και στρατιωτική θέση, ενώ λόγω των ιδιόμορφων γεωγραφικών συνθηκών στο Αιγαίο και δικών μας ατυχών χειρισμών τα τελευταία δύο χρόνια, είμαστε εξαρτημένοι από την απόφαση της Άγκυρας εάν ανοίξει ή όχι την κάνουλα των προσφυγικών ροών προς την δυτική πλευρά του Αιγαίου και κυρίως τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου ή δεν επιτρέψει την επανεγκατάσταση παράνομων μεταναστών στην Τουρκία με βάση την συμφωνία Τουρκίας - ΕΕ. Η αρνητική για την έκδοση απόφαση του Αρείου Πάγου έχει εξοργίσει το πολιτικοστρατιωτικό κατεστημένο της γείτονος, ενώ η χώρα μας δείχνει αμήχανη να διαχειριστεί αυτή την οργή. Δυστυχώς και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας που θα ήταν οι πρώτοι που θα μας εμέμφοντο εάν η απόφαση του Αρείου Πάγου ήταν διαφορετική, δεν μας συνδράμουν για τους δικούς τους λόγους διπλωματικά (τουλάχιστον φανερά), φοβούμενοι κι αυτοί να ανοίξουν ένα ακόμη μέτωπο, που δεν τους αφορά άμεσα, με την Τουρκία.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση», Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

Εάν, πράγματι η εκτελεστική εξουσία έχει την πολυτέλεια να κάνει τέτοιες σταθμίσεις και να προτάσσει ενίοτε την εξυπηρέτηση των πολιτικοδιπλωματικών σκοπιμοτήτων έναντι της εφαρμογής του δικαίου, κάτι τέτοιο πρέπει να είναι εάν όχι αδιανόητο, τουλάχιστον απαράδεκτο για την δικαστική εξουσία. Η τελευταία με την ιστορική απόφαση του Αρείου Πάγου έκανε στο ακέραιο το καθήκον της. Η σημασία της απόφασης δεν είναι μόνο από νομικής σημασίας μεγάλη. Ο κοινωνικός αντίκτυπός της ίσως είναι ακόμη μεγαλύτερος. Από τις αντιδράσεις απλών ανθρώπων που δεν είναι μέλη της νομικής κοινότητας συνάγεται ότι το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής κοινωνίας αισθάνθηκε μετά από πολλά χρόνια πραγματική και όχι ψευδελίγραφη εθνική υπερηφάνεια ότι το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας δεν ενέδωσε στις εκβιαστικές πιέσεις του νεοοθωμανικού καθεστώτος της γείτονας, συμπεριφέρθηκε με απόλυτη προσήλωση στις διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας ως κράτους δικαίου, αποτέλεσε φάρο για την εφαρμογή του διεθνούς και ευρωπαϊκού κεκτημένου στην χώρα μας και έδωσε αποστομωτική απάντηση σε όσους λοιδορούν την Ελλάδα ότι δεν προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου. Μπορεί να δυσανασχετούμε για κατ' επανάληψη ατυχίες, τουλάχιστον, δηλώσεις και συμπεριφορές της ηγεσίας της Δικαιοσύνης τον τελευταίο χρόνο, για την διαχρονική βραδύτητα στην απονομή του δικαίου, για τις εσωτερικές έριδες στους κόλπους της κ.α., στο συγκεκριμένο, όμως, θέμα η Δικαιοσύνη ήρθη στο ύψος των περιστάσεων και αποκατέστησε εν μέρει την κρίση εμπιστοσύνης που την διέπει με την κοινωνία και αυτό πρέπει να το εξάρουμε. Ας κρατήσουμε όλα αυτά τα θετικά και ας προετοιμαστούμε να αντιμετωπίσουμε όλα τα αρνητικά, που έρχονται από την γείτονα. Ίσως αποδειχθεί ότι το τουρκικό σκυλί στην κατάσταση που είναι σήμερα ξέρει περισσότερο να γαυγίζει απ' ό,τι να δαγκώνει. Στο τέλος-τέλος, εάν μία χώρα μέλος της ΕΕ δεν μπορεί να υπερασπιστεί το δίκαιο και τις αξίες του ευρωπαϊκού νομικού και πολιτικού πολιτισμού έναντι του αυταρχισμού και της βαρβαρότητας μίας τρίτης χώρας, ακόμη κι αν αυτή είναι η Τουρκία, δεν αξίζει να ανήκει στην ΕΕ.

Πηγή: «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» 3/2/2017

Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής ΕΑΠ

Το πιο σημαντικό στοιχείο στην απόφαση 95/2017 της

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις τηλεοπτικές άδειες δεν ήταν τόσο η αναγνώριση της αποκλειστικής αρμοδιότητας του ΕΣΡ για τη διεξαγωγή του διαγωνισμού για τη χορήγησή τους. Αυτό προέκυπτε ήδη από το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος, χωρίς ιδιαίτερη ερμηνευτική προσπάθεια.

Το καινούργιο στοιχείο που εισέφερε η απόφαση αυτή, το οποίο όμως και αυτό είναι απόρροια του γεγονότος της συνταγματικής κατοχύρωσης του ΕΣΡ ως Ανεξάρτητης Αρχής, είναι η αναγνώριση, μεταξύ άλλων, και αρμοδιοτήτων του ΕΣΡ σχεδόν κανονιστικής φύσεως, δηλαδή της εξουσίας συμβολής του στην διαμόρφωση των κατευθύνσεων της ραδιοτηλεοπτικής πολιτικής, ιδίως όσον αφορά την προώθηση και την προστασία της αρχής του πλουραλισμού της τηλεοπτικής πληροφόρησης.

Τούτο, άλλωστε, έγινε ήδη δεκτό από τον νομοθέτη, ο οποίος αμέσως μετά την απόφαση του ΣτΕ εξάρτησε την πολιτική απόφαση για τον καθορισμό του αριθμού των τηλεοπτικών αδειών από τη «σύμφωνη γνώμη» του ΕΣΡ, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει διαγωνισμός για την τηλεοπτική αδειοδότηση αν δεν συμφωνήσει το ΕΣΡ στον αριθμό των αδειών.

Η «σύμφωνη γνώμη» του ΕΣΡ θα πρέπει να βασιστεί σε δύο κυρίως δεδομένα. Πρώτον, στο υφιστάμενο ήδη επίπεδο πλουραλισμού, και δεύτερον, στις δυνατότητες διεύρυνσής του, λόγω της μεγαλύτερης χωρητικότητας των ψηφιακών συχνοτήτων. Το ΕΣΡ καλείται να διασφαλίσει όχι μόνο τον μεγαλύτερο δυνατό πλουραλισμό των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών αλλά και το περαιτέρω άνοιγμα της τηλεοπτικής αγοράς.

Στο πλαίσιο αυτό η επιλογή ανάμεσα σε διαφορετικές τεχνολογίες δεν είναι «ουδέτερη», αφού οι άδειες προγραμμάτων κανονικής ευκρίνειας μπορούν να είναι πολύ περισσότερες από εκείνες των προγραμμάτων υψηλής ευκρίνειας. Θα πρέπει μάλιστα να ληφθεί υπόψη και το γεγονός ότι το διάστημα 2020-2022 θα καταστεί υποχρεωτική η χρήση της ψηφιακής τεχνολογίας δεύτερης γενιάς, που θα αυξήσει σημαντικά τις δυνατότητες μετάδοσης προγραμμάτων υψηλής ευκρίνειας. Όλα αυτά θα πρέπει να συνεκτιμηθούν από το ΕΣΡ.

πηγή: «Εθνος» 1/3/2017

Ο Τραμπ και τα αντίβαρα

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Η εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ στο προεδρικό αξίωμα

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

αποτέλεσε μια δυσάρεστη έκπληξη για την αμερικάνικη πολιτική τάξη, όχι μόνο στο στρατόπεδο των Δημοκρατικών, αλλά και στο ίδιο το Ρεπουμπλικανικό κόμμα. Ήδη η επικράτησή του στις προκριματικές εκλογές για την ανάδειξη του υποψήφιου προέδρου από την πλευρά των Ρεπουμπλικάνων είχε προκαλέσει οξύτατες αντιδράσεις στο εσωτερικό του κόμματος. Όμως η ακραία δημαγωγία κατά την προεκλογική του εκστρατεία και τα «σκοτεινά» εργαλεία πολιτικής επικοινωνίας που χρησιμοποίησε ανέτρεψαν όλα τα προγνωστικά.

Οι αρχικές προβλέψεις για τη μετεκλογική συμπεριφορά του προέδρου Τραμπ διαψεύστηκαν σύντομα. Αποδείχθηκε ότι η επιθετική, εθνολαϊκιστική και ρατσιστική ρητορεία, αλλά και η ενίοτε αλλοπρόσαλλη προεκλογική συμπεριφορά του δεν αποτέλεσαν απλώς ένα στρατηγικό τέχνασμα για να προσελκύσει ψηφοφόρους με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, ιδίως όσους ήταν οργισμένοι με τις πολιτικές ελίτ των βορειοανατολικών πολιτειών, αλλά ο λόγος του πράγματι εξέφραζε τις «κοσμοαντιλήψεις» του και ένα σχέδιο θεσμικών, κοινωνικών και οικονομικών ανατροπών.

Στις ΗΠΑ έχει ξεκινήσει πλέον ένας δημόσιος διάλογος σχετικά με τα θεσμικά αντίβαρα που λειτουργούν στο αμερικανικό πολιτικό σύστημα για να αποτρέψουν έναν πρόεδρο που εκδηλώνει «περίεργες» πολιτικές συμπεριφορές, που για την ιδιόμορφη, ναρκισσιστική του προσωπικότητα πληθαίνουν οι αναλύσεις ψυχιάτρων και που η δημοφιλία του εξανεμίστηκε μέσα σε λιγότερο από έναν μήνα αφότου ανέλαβε καθήκοντα.

Η απόφασή του να απαγορεύσει την είσοδο στις ΗΠΑ προσώπων προερχόμενων από ορισμένες χώρες, την οποία ακύρωσαν πολλά δικαστήρια, ήταν εξωφρενική. Συγκεκριμένες πράξεις για τις οποίες να μπορεί να κατηγορηθεί ώστε να κινηθεί διαδικασία έκπτωσης από το προεδρικό αξίωμα δεν έχουν ακόμη προκύψει, όμως το ενδεχόμενο πιθανολογείται ήδη.

Ωστόσο, σοβαροί Αμερικανοί συνταγματολόγοι και πολιτικοί επιστήμονες επισημαίνουν τους κινδύνους που εγκυμονεί ένα πρόωρο εγχείρημα ανατροπής του Τραμπ, ακολουθώντας τούς θεσμικά προβλεπόμενους μηχανισμούς: Πιθανόν θα έδινε περισσότερη τροφή στον ακραία δημαγωγικό του λόγο, θα ενέτεινε την πολιτική πόλωση και θα δίχαζε την κοινωνία, με απρόβλεπτες πολιτικές συνέπειες.

πηγή: «Έθνος» 7/3/2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση

Κώστας Χρυσόγονος, Καθηγητής Νομικής ΑΠΘ, ευρωβουλευτής ΣΥΡΙΖΑ

Οι δυσλειτουργίες της Δημόσιας Διοίκησης είναι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της χώρας μας. Παραδοσιακά αυτό αντιμετωπίζεται από τον νομοθέτη με λάθος τρόπους, όπως η ποινικοποίηση διοικητικών κατ' ουσία παραβάσεων με τη φρούδα ελπίδα ότι τούτο θα καλύψει την ανεπαρκή συχνότητα των διοικητικών ελέγχων, ή αλλεπάλληλες παρατάσεις προθεσμιών διενέργειας ελέγχων. Το πιο χαρακτηριστικό δείγμα είναι οι συνεχείς παρατάσεις του χρόνου παραγραφής των φορολογικών αξιώσεων του κράτους κατά των πολιτών με τους νόμους 3513/2005, 3697/2008, 3790/2009 και 3842/2010, με τον ισχυρισμό ότι υπάρχει συσσώρευση μεγάλου αριθμού εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων.

Η πρόσφατη απόφαση 675/2017 του Β' τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας έκρινε ότι οι συνεχείς παρατάσεις είναι αντίθετες στην απορρέουσα από το Σύνταγμα αρχή του κράτους δικαίου και της ασφάλειας δικαίου, ενώ η παραγραφή πρέπει να έχει συνολικά εύλογη χρονική διάρκεια, εναρμονισμένη προς την αρχή της αναλογικότητας. Αν και η απόφαση παραπέμπει για τελική κρίση στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, πρέπει να τονισθεί ότι επί της ουσίας είναι απολύτως εύστοχη.

Ο νομοθέτης πρέπει να σταματήσει τις «ευρεσιτεχνίες» που συγκαλύπτουν τις αδυναμίες της Δημόσιας Διοίκησης και να μεταρρυθμίσει την τελευταία εκ βάθρων, ώστε να γίνει άξια να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις των καιρών. Ο διοικητικός μηχανισμός πρέπει να γίνει πιο επαγγελματικός, να οργανωθεί σε πιο αξιοκρατική βάση και να αναδιαρθρωθεί έτσι ώστε όλο το προσωπικό του να εργάζεται για να καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες και όχι να τοποθετείται σε «νεκρές» υπηρεσίες ή θέσεις.

Χρειαζόμαστε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για μια Δημόσια Διοίκηση απαλλαγμένη από την κηδεμονία της πολιτικής εξουσίας, ακομμάτιστη και στεγανοποιημένη από τη νοσηρότητα του πελατειακού συστήματος. Χρειαζόμαστε αναδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης έτσι ώστε να μπορεί να υπάρξει σεβασμός στο κράτος δικαίου, αντικειμενικότητα στην εφαρμογή του διοικητικού έργου, ταύτιση της δημόσιας υπηρεσίας με το δημόσιο συμφέρον και όχι εισχώρηση της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας στο καθαρά διοικητικό έργο. Και χρειαζόμαστε ένα πιο καθαρό και σαφές ρυθμιστικό πλαίσιο χωρίς τον πληθωρισμό από ερμηνευτικές εγκυκλίους, υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα σε αναμονή, γιατί

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

όλα αυτά αποτελούν φραγμό στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

πηγή: «Έθνος» 16/3/2017

Τα e-mails των εργαζομένων

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής ΕΑΠ

Πολλά συνταγματικά θέματα άνοιξε η απόφαση 1 του 2017 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Με την απόφασή του αυτή το Ανώτατο Δικαστήριο δέχθηκε ότι οι εργοδότες μπορούν να ανασύρουν στοιχεία που περιέχονται στους σκληρούς δίσκους των εταιρικών υπολογιστών που έχουν διατεθεί στους εργαζομένους και να τα χρησιμοποιούν ως αποδεικτικά μέσα ενώπιον των δικαστηρίων για να θεμελιώσουν αγωγικούς ισχυρισμούς εναντίον τους για αθέμιτη και επιζήμια συμπεριφορά τους.

Για να ξεπεράσει τον σκόπελο του άρθρου 19 παρ. 3 του Συντάγματος, το οποίο απαγορεύει τη δικαστική χρήση αποδεικτικών μέσων που αποκτήθηκαν κατά παράβαση του απορρήτου των επιστολών και της ιδιωτικής επικοινωνίας εν γένει (άρθρο 19 παρ. 1 Συντ.), το Ανώτατο Δικαστήριο υιοθέτησε την κρατούσα, αλλά κάπως «αρχαϊκή» άποψη, ότι η συνταγματική προστασία του απορρήτου ολοκληρώνεται από τη στιγμή που ο παραλήπτης λάβει γνώση του περιεχομένου του μηνύματος.

Σύμφωνα με το Δικαστήριο από εκείνη τη στιγμή και μετά το περιεχόμενο και τα άλλα στοιχεία της επικοινωνίας δεν προστατεύονται πλέον από το δικαίωμα του απορρήτου της επικοινωνίας, αλλά από άλλα συνταγματικά δικαιώματα, στην προκειμένη περίπτωση από το δικαίωμα του ιδιωτικού βίου (άρθρο 9 Συντ.) και το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9Α Συντ.).

Αυτά τα τελευταία είναι κάπως πιο «ελαστικά» δικαιώματα εν σχέσει προς το δικαίωμα του άρθρου 19 παρ. 1 Συντ., δηλαδή επιδέχονται περισσότερους περιορισμούς. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια ότι αφήνουν ελεύθερο τον εργοδότη να «κατασκοπεύει» τους εργαζομένους, αν και στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπήρξε μια τέτοια συμπεριφορά. Ωστόσο, στο ίδιο συμπέρασμα, σχετικά με τη συνταγματικότητα της δυνατότητας πρόσβασης των εργοδοτών στα συγκεκριμένα ηλεκτρονικά μηνύματα, θα μπορούσε να καταλήξει το Δικαστήριο χωρίς να βάλει χρονικούς περιορισμούς στο απόρρητο της επικοινωνίας.

Το γεγονός ότι τα επίμαχα στοιχεία είχαν αποθηκευθεί σε

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Άνθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

σκληρό δίσκο εταιρικού υπολογιστή ήταν αρκετό για να διαπιστωθεί ότι δεν υπήρξε παράβαση του άρθρου 19 παρ. 1 Συντ., αφού στην περίπτωση αυτήν απουσιάζει η εύλογη «προσδοκία μυστικότητας» που αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή της συνταγματικής εγγύησης του απορρήτου της επικοινωνίας.

πηγή: «Έθνος», 15/3/2017

Ο Άνθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί

Δημήτρης Χριστόπουλος, Πρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου – Πάντειο Πανεπιστήμιο

Ο αρχηγός ενός κόμματος, που βρίσκεται υπόδικος ως αρχηγός εγκληματικής οργάνωσης, επισκέπτεται με τη σύζυγό του, επίσης μέλος και βουλευτή της οργάνωσης που διώκεται ως εγκληματική, έναν ανώτατο ιεράρχη της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδας. Τα λένε σε όμορφο κλίμα, φωτογραφίζονται με αγάπη και η ζωή συνεχίζεται. Με την πράξη του αυτή, ο ιεράρχης ουσιαστικά λέει στη Δικαιοσύνη, στο ποίμνιό του, στην κοινωνία όλη: «Δεν μπορεί εγώ, ένας άνθρωπος του θεού, να τα έχω καλά με κάποιον που διώκεται ως εγκληματίας. Επομένως εγκληματίας δεν είναι».

Το ερώτημα είναι αν μπορεί ο ιεράρχης να τοποθετείται έτσι. Ο φίλος Στρατής Μπουρνάζος έκανε λόγο για τον «ιεράρχη που εγκληματεί», καθώς η υποδοχή του ζεύγους των αρχηγών της Χρυσής Αυγής ουσιαστικά τους δίνει πιστοποιητικό χρηστότητας.

Ναι, η υποδοχή Μιχαλολιάκου και Ζαρούλια είναι μια αποκρουστική ενέργεια από αυτές που θέτουν υπό αμφισβήτηση το δημοκρατικό ήθος της Εκκλησίας της Ελλάδας. Από την άλλη, όμως, ας το ξανασκεφτούμε:

ο Άνθιμος είναι ένας υπερσυντηρητικός –να μην πω ακροδεξιός– ιερωμένος που είναι εμφανές ότι πιστεύει πως η θέση της Χρυσής Αυγής δεν είναι στη φυλακή, αλλά εκτός, πιθανώς στην κυβέρνηση. Έχει δικαίωμα ο Άνθιμος να το πιστεύει αυτό και να το προωθεί ή όντως εγκληματεί;

Η άποψή μου είναι ότι, επί του προκειμένου, ο Άνθιμος έκανε κάτι αισχρό αλλά μπορεί να έχει τα πιστεύω του, τα οποία είναι προφανές ότι δεν είναι δημοκρατικά.

Τούτο είναι τραγικό, αλλά, ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, έτσι είναι: η Εκκλησία της Ελλάδας δεν πέρασε καμία Μεταπολίτευση και για τον λόγο αυτό κάποιοι ιεράρχες μας δεν δείχνουν την παραμικρή συστολή όταν επιθυμούν να δείξουν την προτίμησή τους

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Άνθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

στην Άκρα Δεξιά. Συμπεριφέρονται ακριβώς όπως οι λοιποί νοσταλγοί της χούντας στα καφενεία της χώρας.

Ο Άνθιμος δεν πρωτοτυπεί εδώ. Έχουν προηγηθεί πολλοί άλλοι: ο Πειραιώς α λα μπρατσέτα με το νούμερο 2 της Χρυσής Αυγής να υποβάλουν μήνυση σε βάρος των συντελεστών της παράστασης που η Χρυσή Αυγή ματαίωσε στο θέατρο «Χυτήριο» το 2012. Αν, τέλος, ο Αμβρόσιος Καλαβρύτων ήταν νεότερος... ως και στα τάγματα εφόδου θα τον είχαμε δει.

Το ότι κάποιοι ιεράρχες ανήκουν στην Άκρα Δεξιά είναι πρόβλημα της Εκκλησίας που το ανέχεται. Το πρόβλημα της Πολιτείας είναι όταν χρησιμοποιούν τη δημόσια εξουσία τους για να προπαγανδίσουν θέσεις που ωθούν στη βία, τη μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό. Το πρόβλημα της κοινωνίας είναι όλα αυτά μαζί.

Το πιο ανησυχητικό επί του προκειμένου λοιπόν δεν είναι μόνο η συμπεριφορά του ιεράρχη, αλλά η θέση του ως εκ των ιθυνόντων μιας Εκκλησίας που δεν είναι ιδιωτική υπόθεση των πιστών της, αλλά κρατική υπόθεση της Ελλάδας. Και αυτά τα δύο δεν μπορούν να διαχωριστούν καθώς συναντιούνται στο πρόσωπό του.

Για να μπορεί ο (εκάστοτε) Άνθιμος να εκφράζει δημοσίως τη συμπάραστασή του, με την ελευθερία που αρμόζει στον καθένα μας, στους χρυσαυγίτες, δεν μπορεί να είναι κρατικός λειτουργός.

Θα πρέπει να αποδεχτεί δηλαδή ότι δεν γίνεται να λέμε και να κάνουμε ό,τι θέλουμε μισθοδοτούμενοι από το κράτος και αξιοποιώντας τα μοναδικά προνόμια που καθιστούν την Εκκλησία τμήμα του. Ούτως ή άλλως, το γεγονός είναι πολιτικά ξεδιάντροπο. Το ότι επιπροσθέτως ο Άνθιμος είναι κράτος, το κάνει θεσμικά εφιαλτικό.

Αυτό είναι το, σε τελευταία ανάλυση, θέμα. Το ότι, από τη μία, η Εκκλησία της Ελλάδας θέλει να κρατάει όλα τα κεκτημένα που πηγάζουν από το ότι είναι σφιχτά εναγκαλισμένη με το κράτος, και από την άλλη, να βαστά όλη την ελευθερία -που μόνο σε ιδιώτες προσιδιάζει- να εκφράζει τη συμπάθειά της σε ναζί ή υπόδικους εν γένει.

Υπό την έννοια αυτή, το ένα ζήτημα είναι η πολιτική συμπάθεια κάποιων ιεραρχών στους ναζί. Το άλλο όμως είναι η επί του προκειμένου κρατική ανοχή.

Ο (εκάστοτε) Άνθιμος απλώς βλέπει και κάνει, δοκιμάζοντας τις αντοχές ενός κράτους που διστάζει να αναλάβει τις στοιχειώδεις ευθύνες για τον εκδημοκρατισμό του θέτοντας την Εκκλησία ενώπιον του διλήμματος να αποφασίσει τι επιτέλους θα διαλέξει: την ανεξάρτησή της από το κράτος που δίνει την ελευθερία στους ιεράρχες της να συναγελάζονται με ναζί ή τους περιορισμούς που ο κρατικός της μανδύας επιβάλλει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

στους εκπροσώπους της.

Διότι, αν η Εκκλησία εκφράζει μια ομάδα πιστών που δεν είναι κράτος, όπως σε πολλές χώρες του κόσμου, έχει σίγουρα μεγαλύτερη ελευθερία λόγου και κινήσεων. Αν όμως είναι Κράτος, όπως εδώ, έχει περισσότερες δεσμεύσεις. Έτσι πάει: η εξουσία σημαίνει ευθύνη και η ευθύνη γεννά λογοδοσία.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι δεν είναι σωστό να ρίξουμε την ευθύνη για την αδράνεια της Πολιτείας στους Ανεξάρτητους Έλληνες. Αυτοί αυτά πίστευαν, αυτά πιστεύουν. Αυτά κάνουν και υπηρετούν. Άλλοι κάνουν άλλα από αυτά που πίστευαν.

Ή μάλλον δεν κάνουν τίποτε. Αυτό είναι το μεγάλο μας πρόβλημα.

πηγή: «Εφημερίδα των Συντακτών», 28/3/2017

Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής ΕΑΠ

Η πρόταση συνταγματικής αναθεώρησης των Κατρούγκαλου, Βερναρδάκη, Δημητρόπουλου, Ζώρα, Νικολόπουλου και Χρυσόγονου φαίνεται να αποσαφηνίζει τον κεντρικό άξονα της αναθεωρητικής πρωτοβουλίας του ΣΥΡΙΖΑ. Πρόκειται για μια «πολυθεματική» πρόταση αναθεώρησης, που διατηρεί το κεκτημένο της αναθεώρησης του 2001 στο πεδίο των θεμελιωδών δικαιωμάτων (με μια αδικαιολόγητη υπαναχώρηση στο θέμα της απαγόρευσης των παρανόμως κτηθέντων αποδεικτικών μέσων), μεταβάλλει όμως ουσιαστικά τη μορφή του κοινοβουλευτικού συστήματος όπως αυτό διαμορφώθηκε με τη συνταγματική αναθεώρηση του 1986.

Ειδικότερα, από την πρόταση αυτήν προκύπτει μια μάλλον ασθενής κυβέρνηση –ιδίως αν υιοθετηθεί και η πρόταση για τη συνταγματοποίηση της μεγαλύτερης δυνατής αναλογικότητας του εκλογικού συστήματος–, ένας αποδυναμωμένος πρωθυπουργός και ένας πολύ ισχυρός Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο οποίος μάλιστα το πιθανότερο είναι να έχει και άμεση λαϊκή νομιμοποίηση. Ταυτόχρονα, θα υπάρχει και ένα «υπερ-Δικαστήριο», το νέο ΑΕΔ, το οποίο ουσιαστικά θα είναι το ισχυρότερο συνταγματικό όργανο στη νέα συνταγματική τάξη: Συνταγματικό Δικαστήριο που θα ασκεί προληπτικό και κατασταλτικό έλεγχο συνταγματικότητας των νόμων, Εκλογοδικείο, Δικαστήριο ελέγχου του κύρους της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας και των διαταγμάτων του ως ρυθμιστή του πολιτεύματος κ.λπ.

Με την πρόταση αυτή προδιαγράφεται στην ουσία ένα πολιτικό σύστημα που θα λειτουργεί με κυβερνήσεις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

συνασπισμού, τουλάχιστον δύο ή και περισσότερων κομμάτων ή ενδεχομένως και με κυβερνήσεις μειοψηφίας -αφού εισάγεται η εποικοδομητική ψήφος δυσπιστίας-, με έναν Πρόεδρο της Δημοκρατίας ο οποίος θα είναι εξοπλισμένος με αυτόνομη «πολιτική δύναμη» και ένα Συνταγματικό Δικαστήριο υπεράνω όλων.

Όσον αφορά τον ρόλο του Προέδρου της Δημοκρατίας και το σύστημα ελέγχου συνταγματικότητας των νόμων, η συγκεκριμένη πρόταση είναι μάλλον ξένη προς την παραδοσιακή συνταγματική ιδεολογία της Αριστεράς στην Ελλάδα, η οποία ήταν περισσότερο προσανατολισμένη σε μια πολιτική παρά συνταγματική αντίληψη της δημοκρατίας. Αυτό είναι που την κάνει και περισσότερο ενδιαφέρουσα (Πρβλ. Χ. Ανθόπουλου, Θεσμοί διακυβέρνησης και θεσμοί εγγύησης, «Εθνος», 14.9.2016).

πηγή: «Εθνος», 29/3/2017

Δια-βούλευση

Κώστας Μποτόπουλος, Συνταγματολόγος, πρώην Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, πρώην ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ

Επειδή το παραμύθι της «συνταγματικής αναθεώρησης» ξανάρχισε αυτές τις μέρες, δεν θα ήταν ίσως άσκοπο να υπενθυμίσουμε ορισμένα στοιχεία από το χώρο της πραγματικότητας:

- Η διαδικασία για τη συνταγματική αναθεώρηση είναι μία και μοναδική –αυτή που προβλέπει το Σύνταγμα: συζήτηση σε ειδική Επιτροπή και στην Ολομέλεια της Βουλής, εκτύλιξη σε δύο φάσεις και μεσολάβηση εκλογών μέχρι την ολοκλήρωση, ειδικές πλειοψηφίες για την ψήφιση των υπό αναθεώρηση διατάξεων και του περιεχομένου καθεμίας από αυτές. Αν η «πρώτη Βουλή», που αποφαινεται μόνο για το ποιες διατάξεις θα μπορούσαν να αναθεωρηθούν, στείλει στη «δεύτερη», τη μετά τις εκλογές, Βουλή, μια διάταξη με 180 ψήφους, τότε αρκούν 150 για τη διαμόρφωση του περιεχομένου της' αν δεν έχουν δοθεί στην πρώτη φάση οι 180 ψήφοι, θα πρέπει να συγκεντρωθούν στη σχετική με το περιεχόμενο ψηφοφορία, κάτι που προφανώς είναι ορθότερο τόσο από θεσμική όσο και από πολιτική άποψη. Περίπλοκο μεν, δεσμευτικό δε.

- Οποιαδήποτε περαιτέρω διαδικασία «διαβούλευσης», όπως και αν ονομασθεί -άρα και η «κάθοδος στο λαό», που προβλέπεται να ακολουθήσει- δεν έχει το παραμικρό νομικό αλλά και πολιτικό αντίκρισμα. Νομικό, γιατί όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα της «διαβούλευσης», οι βουλευτές όχι μόνο δεν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Περί της σιωπής των Τούρκων συνταγματολόγων για την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση» Kemal Gözler
- «Αυταρχική εκτροπή στην Τουρκία», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Το πολίτευμα που οραματίζεται ο Ερντογάν», Νίκος Αλιβιζάτος
- «Η ΕΣΔΑ και οι δύο Τούρκοι φυγάδες», Χρήστος Ροζάκης
- «Ξαναβρίσκοντας τη χαμένη ελληνική αξιοπρέπεια», Χαράλαμπος Τσιλιώτης
- «Το ΕΣΡ και οι τηλεοπτικές άδειες», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Τραμπ και τα αντίβαρα», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Σχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση», Κώστας Χρυσόγονος
- «Τα e-mails των εργαζομένων», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Ο Ανθιμος που παρεκτρέπεται και η Πολιτεία που αδιαφορεί», Δημήτρης Χριστόπουλος
- «Ιδέες για τη συνταγματική αναθεώρηση», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Δια-βούλευση», Κώστας Μποτόπουλος

υποχρεούνται αλλά και δεν μπορεί να τους ζητηθεί να το λάβουν υπόψη τους. Και πολιτικό, γιατί πάλι οι βουλευτές –οι μόνοι αρμόδιοι για την αναθεώρηση– θα έπρεπε να γνωρίζουν (και ίσως η προσπάθεια θέσπισης μιας τέτοιας προφανούς ατυπίας θα τους βοηθήσει να συνειδητοποιήσουν) ότι στα συνταγματικής περιωπής ζητήματα δεν χωρούν, αλλά και δεν συγχωρούνται, ούτε ερασιτεχνισμοί, ούτε λαϊκισμοί, ούτε παιχνίδια.

- Τόσο η Επιτροπή για τη Συνταγματική Αναθεώρηση, που όρισε η κυβέρνηση, όσο και η διαδικασία ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, που λανσάει η Επιτροπή, δεν έχουν καμία κανονιστική αλλά και δημοκρατική υπόσταση. Η Επιτροπή μπορεί να περιλαμβάνει αρκετούς σοβαρούς (παρότι μη σχετικούς, στη συντριπτική πλειοψηφία τους, με το αντικείμενο) ανθρώπους, που θα έπρεπε να γνωρίζουν όμως ότι συμμετέχουν σε μια μη σοβαρή διαδικασία –η δε σοβαρότητα είναι αγαθό υπό συνεχή κατάκτηση. Τα δε «53 ερωτήματα» και οι συναφείς «ψηφοφορίες» στερούνται εξαρχής την οποιαδήποτε σοβαρότητα και γι' αυτό όχι μόνο δεν ενδυναμώνουν, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, αλλά ευτελίζουν τη δημοκρατία. Γιατί 53 (ορισμένα από τα οποία μάλιστα για ζητήματα που κείνται εκτός δυνατότητας αναθεώρησης, όπως η «αρχιτεκτονική του πολιτεύματος») και όχι 21 ή 164 ερωτήματα; Και πόσο «ασφαλής» είναι μια διαδικτυακή ψηφοφορία επί αυθαιρέτων ερωτημάτων στα οποία μη διαθέτοντες στοιχειώδη γνώση θα απαντούν χωρίς να έχουν ενημερωθεί από κανέναν αλλά διαθέτοντας πολλαπλή επιλογή απαντήσεων;

- Ο Πρωθυπουργός επέλεξε τη στιγμή κατά την οποία η χώρα ξαναβρέθηκε στο χείλος της οικονομικής και πολιτικής αβεβαιότητας για να ξαναπαίξει με το Σύνταγμα και τους θεσμούς. Έκανε λόγο για μια «Νέα Μεταπολίτευση», χάνοντας και την τελευταία ικμάδα πρωτοτυπίας στο θεσμικό λαϊκισμό του. Υποσχέθηκε σε όσους παίζουν το παιχνίδι του –γνωρίζοντας ότι σε καθεστώς έλλειψης άρτου, κάθε παιχνίδι εκτόνωσης βρίσκει ακροατήριο– ότι το αποτέλεσμα θα είναι κάτι περισσότερο από ένα «chat». Μιλά μετά λόγου γνώσης: η πρακτική της κυβέρνησης του έχει τελειοποιήσει τη μετατροπή των πάντων, ακόμα και της Δημοκρατίας, σε ένα ατέλειωτο «chat», που νομίζει ότι είναι «συζήτηση» και συχνά-πυκνά μεταμφιέζεται σε «διαβούλευση».

πηγή: «Μεταρρύθμιση», 8/3/2017

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Living in another Member State: barriers to EU citizens' full enjoyment of their rights

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Living in another Member State: barriers to EU citizens' full enjoyment of their rights

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ως εθνικό σημείο επαφής του Ευρωπαϊκού Δικτύου για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα (FRANET) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (European Union Agency on Fundamental Rights – FRA) έχει αναλάβει την εκπόνηση μελέτης με θέμα “Living in another Member State: barriers to EU citizens' full enjoyment of their rights”.

Αντικείμενο της έρευνας είναι η συλλογή και η καταγραφή σχετικής εθνικής νομολογίας αναφορικά με τα δικαιώματα των πολιτών της Ε.Ε. και των μελών των οικογενειών τους για ελεύθερη μετακίνηση και διαμονή στην επικράτεια των κρατών μελών, όπως αυτά ορίζονται στα άρθρα 18 έως 25 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Οδηγία 2004/38/ΕΚ. Ειδικότερα η έρευνα θα εστιάσει στην ανάλυση δικαστικών αποφάσεων που αφορούν: α) την απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, β) το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και στις δημοτικές εκλογές στο κράτος μέλος κατοικίας τους, υπό τους ίδιους όρους με τους πολίτες του εν λόγω κράτους, γ) το δικαίωμα να απολαύουν στο έδαφος τρίτης χώρας στην οποία το κράτος μέλος δεν εκπροσωπείται, η προστασία των διπλωματικών και προξενικών αρχών κάθε κράτους μέλους, υπό τους ίδιους όρους με τους πολίτες του εν λόγω κράτους και δ) το δικαίωμα προσφυγής τους στα θεσμικά και συμβουλευτικά όργανα της Ένωσης σε μία από τις γλώσσες των Συνθηκών και να λαμβάνουν απάντηση στην ίδια γλώσσα.

Αν ενδιαφέρεστε για συμμετοχή στο πρόγραμμα ή για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την Εκτελεστική Διευθύντρια του Ιδρύματος Τσάτσου κυρία Μαρία Μουσουμήτη (centre@cecl.gr)

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- «Ποια η συμμετοχή των πολιτών στη συνταγματική αναθεώρηση; Λόγος και αντίλογος», Ινστιτούτο Goethe, 7/4/2017

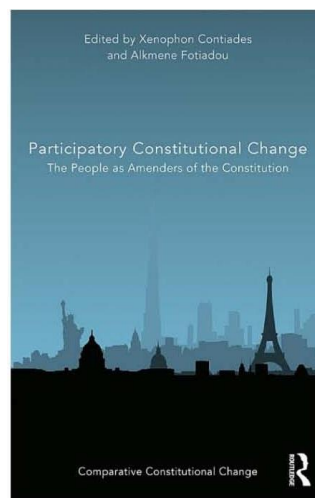
Εκδηλώσεις

- «Ποια η συμμετοχή των πολιτών στη συνταγματική αναθεώρηση; Λόγος και αντίλογος», 7/4/2017, Ινστιτούτο Goethe Αθηνών

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ίδρυμα Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου διοργανώνει δημόσια συζήτηση με θέμα

Ποια η συμμετοχή των πολιτών στη συνταγματική αναθεώρηση; Λόγος και αντίλογος

με αφορμή την έκδοση του βιβλίου των **X. Contiades/A. Fotiadou (Eds), Participatory Constitutional Change. The people as Amenders of the Constitution** (Routledge 2017, 212 σελ.)

την **Παρασκευή 7 Απριλίου 2017** και ώρα **17:30**, στο **Ινστιτούτο Goethe Αθηνών** (Ομήρου 14-16)

Ομιλητές

Κώστας Δουζίνας, Καθηγητής Νομικής Πανεπιστημίου Λονδίνου (Birkbeck), βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ

Μιχάλης Σπουρδαλάκης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Επικεφαλής της Επιτροπής Διαλόγου για τη Συνταγματική Αναθεώρηση

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- «Ποια η συμμετοχή των πολιτών στη συνταγματική αναθεώρηση; Λόγος και αντίλογος», Ινστιτούτο Goethe, 7/4/2017

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr

Σταύρος Τσακουράκης, Καθηγητής Νομικής Πανεπιστημίου
Αθηνών

Γιώργος Γεραπετρίτης, Αναπλ. Καθηγητής
Νομικής Πανεπιστημίου Αθηνών

Αλκμήνη Φωτιάδου, Δρ. Συνταγματικού Δικαίου,
Δικηγόρος

Τη συζήτηση θα συντονίσει ο Καθηγητής **Ξενοφών
Κοντιάδης**, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού
Συνταγματικού Δικαίου

Η είσοδος είναι ανοικτή για το κοινό